DE-A V-AŢI ASCUNSELEA

— “Cache-cache”—

de Gérard Klein

Traducerea: Sorin Simion

Fusese o lucrare vastă. De zece ani, nu părăsise niciodată biblioteca unde lucra, înnegrind foaie după foaie, strivindu-le, recitindu-le după cîteva luni, călătorind într-un prodigios univers matematic pe care-l crea încet.

Către jumătatea celui de-al zecelea an văzu profilîndu-se silueta rezultatului. Ultima ecuaţie. Perfecta rezolvare. Proba matematică a existenţei lui Dumnezeu.

Trebuia să ţină seama de toţi factorii, să construiască un model exact şi teoretic al universului, să recunoască un milion de coordonate, să le înnoade într-un mănunchi strîns, să-i dea foc şi să cîntărească cenuşa. Dar acum, cunoştea ultima ecuaţie, o scria, o demonstra, în extrema ei simplitate, nu acoperea decît o mie de pagini. Lucra douăzeci de ore pe zi. În trei luni de muncă epuizantă isprăvi această lucrare, supremă realizare a spiritului uman.

Scrise ultimul rînd, desenă cu dragoste ultimul caracter, trase o linie în josul paginii, se întrebă dacă să pună cuvîntul „SFÎRŞIT“ cu majuscule.

Şi atunci vocea atotputernică, zdrobitoare, maiestuoasă, tună din toate părţile şi de nicăieri. Sări, înspăimîntat.

„*Bine, spunea vocea, m-ai găsit! E rîndul tău să te ascunzi. Număr un milion de ani. Şi să nu încerci să trişezi*“.

[Originally published in „*La Loi du Talion*”, Jan. 1979. În românește povestirea a fost publicată în *Jurnalul S.F.* nr. 6/ 1993]